

[Úvodní strana](#) / [Požární prevence](#) / [Služby občanům](#) / [Metodická stanoviska a příručky](#)

Metodická stanoviska a příručky

Sjednocení aplikační praxe při provádění kontroly provozuschopnosti požárně bezpečnostních zařízení

„Výrobce požárně bezpečnostního zařízení nemůže jakýmkoliv svým „aktem“ limitovat oprávnění k provádění kontroly provozuschopnosti požárně bezpečnostního zařízení“

Kontrolu provozuschopnosti, údržbu a opravy požárně bezpečnostního zařízení jsou oprávněny provádět odborně způsobilé osoby[1], tj. znalci a znalecké ústavy v základním oboru požární ochrany zapsaní v seznamu znalců a znaleckých ústavů vedených krajskými soudy, fyzické osoby, které jsou absolventy škol požární ochrany nebo absolventy vysokoškolského studia, jehož součástí je ověřovací program pro odbornou způsobilost na úseku požární ochrany schválený Ministerstvem vnitra, nebo fyzické osoby, které složily zkoušku odborné způsobilosti před komisí ustavenou Ministerstvem vnitra. Za odborně způsobilé osoby se považují též příslušníci Hasičského záchranného sboru České republiky ve smyslu § 33 odst. 2 vyhl. č. 247/2001 Sb., o organizaci a činnosti jednotel požární ochrany, ve znění pozdějších předpisů.

Kontroly provozuschopnosti požárně bezpečnostních zařízení mohou dále zabezpečovat technici požární ochrany. Odborná způsobilost k výkonu funkce technika požární ochrany se získává složením zkoušky odborné způsobilosti před komisí ustavenou Ministerstvem vnitra[2].

Zmíněné osoby mohou provádět kontroly provozuschopnosti u každého požárně bezpečnostního zařízení bez ohledu na to, kdo je výrobcem konkrétního požárně bezpečnostního zařízení.

Sjednocení aplikační praxe se opírá o zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o požární ochraně") a vyhlášku č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci), ve znění vyhl. č. 221/2014 Sb. a o rozsudek Nejvyššího soudu č. j. 21 Cdo 1502/2016-138.

V dané věci nejvyšší soud judikoval, že kontrola provozuschopnosti požárně bezpečnostního zařízení se sice provádí v rozsahu a způsobem stanoveným mj. průvodní dokumentací jeho výrobce, nicméně oprávnění výrobce nelze chápat tak, že by v průvodní dokumentaci k určitému typu vyrobeného požárně bezpečnostního zařízení mohl určit konkrétní právnickou nebo fyzickou osobu, která by jako jediná měla výhradní právo provádět kontrolu provozuschopnosti tohoto zařízení. Stanovení „rozsahu a obsahu“ podmínek pro provádění kontroly provozuschopnosti požárně bezpečnostních zařízení by v takové podobě mohlo vést k neoprávněné monopolizaci výrobce určitého typu požárně bezpečnostního zařízení k provádění činností souvisejících s kontrolou provozuschopnosti vyrobeného požárně bezpečnostního zařízení, ačkoliv zákon o požární ochraně výslovně opravňuje k provádění těchto činností (bez zřetele na výrobce) kteroukoli osobu, která je držitelem osvědčení Ministerstva vnitra o odborné způsobilosti, že je technikem požární ochrany.

Na základě tohoto závěru je zřejmé, že výrobce požárně bezpečnostního zařízení nemůže jakýmkoliv svým "aktem" limitovat oprávnění shora uvedených osob k provádění kontroly provozuschopnosti požárně bezpečnostního zařízení.

Při výkonu státního požárního dozoru bude za porušení povinnosti označeno každé zjištění, kdy doklad o kontrole provozuschopnosti požárně bezpečnostních zařízení bude vydán osobou, která nevlastní osvědčení k výkonu odborně způsobilé osoby nebo technika požární ochrany ve smyslu zákona o požární ochraně.

Uvedený judikát Nejvyššího soudu nemůže aplikační praxe přehlížet. Signalizuje totiž adresátům práva, jak mají být vykládány a aplikovány psané prameny práva.

---

[1]viz odst. 1 § 11 z. č. 133/1985 Sb., o požární ochraně

[2]viz odst. 2 § 11 z. č. 133/1985 Sb., o požární ochraně